

LO COR DE L'HOME ÉS UNA MAR, TOT L'UNIVERS NO L'OMPLIRIA

COMUNICAT FINAL PuntBCN 2019

«Lo cor de l'home és una mar, tot l'univers no l'ompliria». En aquesta edició del PuntBCN ens hem preguntat si el desig que caracteritza l'home és una condemna, si aquesta exigència de felicitat cau en la contradicció sota el pes de les fatigues quotidianes. Com es pot viure el treball? Quin és el sentit del dolor? Què esperem del projecte polític comú? I si l'home és aquest interrogant que deleja el compliment d'una vida feliç, què significa educar? Ens hem preguntat si la posició més realista és l'escèptica, aquella que accepta que som naufrags a la deriva, en la mar de l'aridesa diària. L'existència mateixa del PuntBCN desafia la desesperança. Hi ha un lloc que ens permet redescobrir el bé que esperem. Aquest espai de convivència, de vida, de bellesa, desafia el pessimisme de la resignació i la por.

Vivim en un món que s'està redefinint. A llarg d'aquests tres dies, els convidats ho han fet palès. No obstant això, que irrompi en el cor de Barcelona un lloc com aquest permet de no caure en el desànim. No ens hem refugiat, no hem necessitat retirar-nos del món i dels seus afanys, ni de les urgències que tots tenim. Entre d'altres coses, hem sentit dir al consultor Miguel Gallo que ens trobem en un moment històric per a les PIMEs si teixeixen un entramat de relacions que afavoreixin la proximitat. El raper ZPU ha cridat amb cruesa que «sol no es pot fer res». I els empresaris Lluís Ventura i Fernando Abril han coincidit a l'hora de convidar-nos a viure el treball de manera que no ens aïlli de la nostra exigència humana de realització i satisfacció, sostinguts per una companyia vertadera. No ens hem desentès d'allò que a tots ens neguiteja. D'aquí n'ha sorgit, amb tota la seva estatura, la dignitat d'una exigència humana que vol l'univers sencer.

«Si el cor de l'home és una mar, què podem fer?», ens preguntava Irene Rigau. Aquest és el repte que afrontem. PuntBCN és una ajuda per llaurar la realitat, per mirar-la i treballar-la. Una posició humana com aquesta exigeix només una condició:

reconèixer aquesta necessitat. «El patiment va ser un camí -ens ha testimoni el poeta Jesús Montiel-: preguntant-me el perquè he après a ser un home, he après que no soc l'amo de la meua vida ni la del meu fill». Els testimonis de José Manuel Roás, Jesús Montiel o «Rucu» Escalante han desafiat la lògica imperant d'una fórmula segons la qual la felicitat i el patiment són incompatibles. El sacerdot «villero» Eduardo Drabble ha recordat que «quan un baixa del cavall i deixa de creure que salvarà el món, llavors s'omple de la trobada i del vincle amb l'altre. Ens costa d'assumir el dolor de les pròpies fragilitats i allò que ens avergonyeix de nosaltres mateixos». Però com ha reconegut Peio Sánchez, el ressort espiritual del pobre «és el que ens ensenya a viure: els recursos que els pobres són capaços de generar sovint són més creatius que una societat enriquida que no es preocupa per la necessitat dels altres». Des d'aquesta certesa construïm el PuntBCN: la precarietat d'un anhel infinit és la condició necessària per desemascarar allò que ens confon, descobrir la bellesa que s'amaga rere els murs, viure l'aventura de la trobada amb l'altre i oferir una alternativa per a una cultura nova.

Vivim en un món que s'està redefinint. I encara no sabem com s'anirà desenvolupant. Però l'experiència d'aquests dies ens permet mirar el futur amb esperança. No som pas ingenus ni somiatruites. Som realistes. Els reptes del nostre temps es poden convertir en una valuosa oportunitat si admetem el desig, la necessitat, la urgència d'una novetat que no podem proporcionar-nos a nosaltres mateixos. Perdre la por és possible si reconeixem que necessitem els altres. Per ser realistes cal que ens obrim a l'univers de la nostra necessitat i la dels altres, sense renunciar a l'evidència que hi ha un lloc que acull tota la vida incondicionalment. Hi ha un lloc on es viu tota la realitat en la seva positivitats. El nostre cor és una mar: aquesta és la gran esperança per a una cultura nova.